

[Ministeren for Grønland.]

første række at prøve at udstyre fiskerne med mere hensigtsmæssige både, end de har haft tidligere, og at prøve at få fiskerne oplært til fiskeri i større udstrækning, end det har været tilfældet før, og disse opgaver arbejder man fortsat med. Jeg fremhæver, at det forslag, der foreligger til behandling her, er fremsat i fuld overensstemmelse med dette samarbejdsudvalg, som har givet det sin bedste anbefaling.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen omtalte forskellen på fiskernes løn og arbejdernes løn og nævnte som sin opfattelse, at det måske nok var gået lidt for stærkt med at hæve arbejdernes løn i Grønland i forhold til den indtjening, fiskerne har. Jeg kan ikke erkende, at det er gået for stærkt med at hæve arbejdernes løn. Jeg synes tværtimod, det måske er gået for langsomt. Jeg mener ikke, de grønlandske arbejdere har en løn, der er rigelig; jeg tror, man kan sige, at den er rimelig, men det er rigtigt, at fiskernes indtjening har været væsentlig mindre, målt i forhold til arbejdernes løn. Nu gør det måske ikke så meget, fordi der er et meget nært familieforhold mellem fiskerne og dem, der arbejder ved anlæggene; det er meget ofte netop fiskernes koner eller døtre, der arbejder dér, og derfor vejes lønforskellen i nogen grad op, fordi pengene går i en fælles pulje.

Men en af hensigterne med det foreliggende lovforslag er jo netop at bedre fiskernes kår. Det er klart, at hvis fiskerne tidligere kun har kunnet komme af med en begrænset mængde fisk ved anlæggene, medens de nu måske kan fange det dobbelte, bliver deres fortjeneste dermed også dobbelt så stor. For øvrigt føres der stadig forhandlinger mellem den kgl. grønlandske handel og fiskerorganisationerne for at få de rigtige priser frem for de fisk, som fiskerne afsætter til Handelen.

Så sagde det ærede medlem hr. Ninn-Hansen noget, jeg var meget ked af, og som jeg synes var uberettiget, og det var, at her var der virkelig tale om en bemyndigelseslov. Jeg forstår ikke rigtig, hvordan det ærede medlem skelner mellem denne lov og mange andre love, hvori der er tale om anvendelse af millionbeløb. Hvorfor skulle dette forslag særlig være et eksempel på en bemyndigelseslov? Vi har dog be-

handlet mange andre lovforslag, bl. a. vedrørende landbohøjskolen og rigshospitalet, hvori der er tale om at bruge langt større beløb end her; de måtte da i højere grad være bemyndigelseslove end det foreliggende forslag. Der foreligger her stort set kun en plan over, hvordan man vil investere pengene i de kommende 6-7 år. Hvis jeg var kommet og havde sagt: nu skal jeg bruge en halv snes millioner kroner til et par bestemte anlæg i Grønland, kunne man med god ret have kritiseret, at jeg ikke kom med en plan, hvorefter der skulle gås frem. Det er i virkeligheden det, der ligger i dette lovforslag, en plan over, hvordan der skal gås frem, så både det høje ting og offentligheden kan få klarhed over, at det ikke bare er i de to bestemte tilfælde, vi vil hjælpe, men at vi virkelig har en plan for hjælp fremover på en meget bred front.

Det er givet, at de penge, der skal til hvert år, skal bevilges på finanslovene, og det er klart, at der ikke kan bruges penge, hvis de ikke hvert år bevilges i hvert fald af et flertal, men helst af et enigt folketing. Der er altså aldeles ikke her tale om nogen bemyndigelseslov i højere grad end ved andre love. Jeg kunne forstå, hvis det ærede medlem hr. Ninn-Hansen havde sagt, at f. eks. en lov om tilskud til offentlige veje i højere grad end andre var en bemyndigelseslov, for dér er dog tale om, at ministeren har en vis bemyndigelse til at bruge en del penge; ganske vist skal det nu efter de nye bestemmelser tiltrædes af vejnævnet. Jeg synes altså ikke, det er rigtigt at bruge en så stærk betegnelse, som det ærede medlem gjorde i dette tilfælde.

Det ærede medlem kritiserede i nogen grad min stilling over for Grønlandsudvalget, idet det ærede medlem, som har sæde i dette udvalg, mente, at jeg orienterede udvalget for lidt. Det kan i hvert fald ikke gælde i den foreliggende sag, det tror jeg det ærede medlem vil erkende, fordi den har været forelagt meget udførligt for Grønlandsudvalget. Udvalget var, så vidt jeg kunne skønne, enigt om, at det var en rigtig plan, der her blev forelagt, og som man i det store og hele kunne gå ind for. Jeg skal gerne på den givne foranledning bemærke, at jeg er villig til at gå til Grønlandsudvalget med alt, hvad jeg mener der virkelig vedrører det. For resten er det